

РЕШЕНИЕ

№ 4819

гр. София, 14.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.07.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5389** по описа за **2023** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение № 1751/18.04.2023г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 135-ти състав по НАХД № 1539/2023г. е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 42-0004631/19.12.2021г., издадено от директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“-С., с което на К. В. Д. на основание чл.93, ал.1, т.1 от Закона за автомобилните превози /ЗАвтП/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 лева за нарушение на чл.31, ал.1, т.1 от Наредба № 34/06.12.1999г. на министъра на транспорта.

Решението е обжалвано от наказаното лице като с доводи за неправилно приложение на материалния закон и допуснати процесуални нарушения се моли за отмяната му и за отмяната на потвърденото с него НП. Твърди се, че по делото не е доказано извършването на нарушението, нито законосъобразното му установяване. Въз основа на подробен анализ на разпоредбите на ЗАвтП и Наредба № 34 мотивира довод за отсъствие на предпоставки за ангажиране отговорността му. В съдебно заседание, редовно и своевременно призован, не се явява и не се представлява. Депозира писмено становище по съществото на спора с искане за присъждане на разноските по производството.

Ответникът по касационното оспорване, редовно и своевременно призован, не се явява и не се представлява, не ангажира становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна по следните съображения:

За да постанови решението си въззивната инстанция е приела за установено от фактическа страна, че на 09.11.2022г. около 08,40 часа в [населено място], на [улица]на спирка на масовия градски транспорт в близост до бензиностанция Ш., е установен лек автомобил „К. сийд“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „Йелоу 333“ АД, с поставен знак „такси“ и включен ЕТАФП на свободен режим – „зелена светлина“ за изчакване на клиенти. Водачът на автомобила не представил на контролните органи от РДАА разрешение за извършване на таксиметров превоз.

Горното било квалифицирано като нарушение на чл.31, ал.1, т.1 от наредба № 34/06.12.1999г. за таксиметров превоз на пътници, за което срещу касатора бил съставен АУАН, предявен му и подписан от него без възражения. В срока по чл.44, ал.1 ЗАНН не били депозирани писмени възражения.

От фактическа страна също така съдът установил, че за процесния таксиметров автомобил на 08.06.2022г. е издадено разрешение за таксиметров превоз на пътници с № 221747 и срок на валидност от 01.07.2022г. до 31.12.2022г. към регистриран търговец „Йелоу 333“ АД, а като водач, изпълняващ длъжността от името на регистрирания търговец е вписан И. Н. Г..

Въз основа на съставения АУАН било издадено процесното НП, което съдът приел за законосъобразно.

Обжалваното решение е постановено въз основа на събраните доказателства, като съдът е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при които е извършено, както и законосъобразността на наложеното административно наказание. При субсидиарното прилагане на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност и не е допуснал процесуални нарушения.

Съответен на доказателствата по делото е изводът, че от обективна и субективна страна касаторът е осъществил вмененото му нарушение. Съставът на нарушение по чл.93, ал.1, т.1 ЗАвтП гласи, че водач на моторно превозно средство, който извършва обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници и товари без издадено за моторното превозно средство удостоверение за обществен превоз на пътници или товари, заверено копие на лиценз на Общността, разрешение, документ за регистрация или други документи, които се изискват от регламент на европейските институции, от този закон и от подзаконовите нормативни актове по прилагането му,

се наказва с глоба 2000 лв.

В конкретния случай отговорността на касатора по посочения текст е ангажирана за това, че извършва таксиметров превоз на пътници без разрешение за извършване на тази дейност. Осъществяването ѝ е регламентирано, както в ЗАвтП, така и в НАРЕДБА № 34/06.12.1999г. за таксиметров превоз на пътници. Съгласно чл.2 от нея, таксиметров превоз на пътници е обществен превоз срещу заплащане, извършван с лек автомобил до седем места, включително мястото на водача, по заявен от пътника маршрут и/или крайна точка на превоза. Според чл.3, ал.1 таксиметров превоз на пътници се извършва от търговци, притежаващи удостоверение за регистрация и разрешение за таксиметров превоз на пътници, издадени от кметовете на общини или от оправомощени от тях длъжностни лица, а съгласно ал.2 на с.р. таксиметров превоз на пътници може да се извършва и от водачи, извършващи дейността за своя сметка, от името на регистриран търговец, включени в списък към удостоверението за регистрация. За да извършва дейността от името на регистрирания търговец, водачът трябва да отговаря на изискванията на чл.24, ал.3 от Закона за автомобилните превози. Последната разпоредба предвижда, че ръководителят на съответното регионално звено на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" издава удостоверение на водач на лек таксиметров автомобил на лице, което:

1. притежава свидетелство за управление на моторно превозно средство от категория В, издадено в Република България;
2. не е осъждано за тежко умишлено престъпление или за престъпления от общ характер по реда на глава втора "Престъпления против личността", по реда на глава пета "Престъпления против собствеността" или по реда на глава единадесета, раздел II "Престъпления против транспорта и съобщенията" от Наказателния кодекс;
3. не е лишено от право да управлява моторни превозни средства по съдебен или административен ред или свидетелството му за управление не е временно отнето с приложена принудителна административна мярка по реда на чл. 171, т. 1 или 4 от Закона за движението по пътищата или чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс;
4. няма наложени административни наказания за управление на моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда до 1,2 на хиляда през последната година;
5. притежава валидно удостоверение за психологическа годност по наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 2 от Закона за движението по пътищата;
6. не му е отнето удостоверение на водач на лек таксиметров автомобил по реда на чл. 10ба през последната година;
7. успешно е положило изпит по теми, определени с наредбата по чл. 12а, ал. 5.

Разпоредбата на чл.3 от наредбата кореспондира с чл.12 ЗАвтП. Съгласно ал.1 на последната, таксиметров превоз на пътници може да се извършва от търговец, притежаващ удостоверение за регистрация. Таксиметров превоз може да се извършва и от водач от името на регистриран търговец, включен в удостоверението за регистрация. За да извършва дейността от името на регистрирания търговец, водачът трябва да отговаря на изискванията на чл. 24, ал. 3.

Съгласно чл.31, ал.1, т.1 от наредбата, при управление на таксиметров автомобил водачът е длъжен да притежава валидно за съответната община удостоверение "Водач на лек таксиметров автомобил", както и валидно удостоверение за психологическа годност.

В настоящия случай по делото е безспорно установено, че касаторът не е включен в

удостоверението за регистрация на търговеца и не притежава изискуемото удостоверение, с оглед което правилно е ангажирана отговорността му.

По изложените съображения съдът намери жалбата за неоснователна. С оглед това и поради липсата на касационни основания по чл.218, ал.2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1751/18.04.2023г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 135-ти състав по НАХД № 1539/2023г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.